"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବା ପ୍ରତି କଳ୍ପରେ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ପିଲାମାନଙ୍କର କେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଶୁଣି ବାବା ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି?

ଉତ୍ତର:- ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି - ବାବା ଆପଣଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବା ବହୁତ କଷ୍ଟକର । ଆମେ ଆପଣଙ୍କର ପରିଚୟ କିପରି ଦେବୁ? ଏହିଭଳି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଶୁଣି ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ଯେତେବେଳେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇପାରିବ, ଏଥିରେ କୌଣସି କଷ୍ଟକର କଥା ନାହିଁ । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ କଥା । ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ନିରାକାର, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆମର ପିତା ମଧ୍ୟ ନିରାକାର ହେବେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା ମିଠା ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏବେ ବେହଦ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛୁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ସିଏ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ରଥ (ଶରୀର)ରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ବାପଦାଦା ବୋଲି କହୁଛ, ସେତେବେଳେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଶିବବାବା ଏହି ରଥରେ ବିରାଜମାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ସିଏ ଆମର ପିତା । ବାବା ଆମକୁ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି - ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ ତେବେ ତୁମର ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ, ଯାହାକୁ ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଗଲଣି । ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ କିପରି ଦେବି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ମିଳିଯାଇଛି, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରିବ । ମୁଁ ପରିଚୟ କିପରି ଦେବି - ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ତ' ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେମିତି ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଗଲଣି, ସେମିତି ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିପାରିବ ଯେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା କେବଳ ଜଣେ, ଏଥିରେ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡିବା ଅନୁଚିତ୍ । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି - ବାବା ଆପଣଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବା ପାଇଁ ବହୁତ କଷ୍ଟ ଲାଗୁଛି । ଆରେ, ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବାରେ କୌଣସି କଷ୍ଟର କଥା ନାହିଁ । ଜୀବଜନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଈଶାରାରେ ଜାଣିପାରୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଅମୁକ ଜୀବର ସନ୍ତାନ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସିଏ ପିତା, ମୁଁ ଆତ୍ମା ଏବେ ଏହି ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି । ଯେମିତି ବାବା କହିଛନ୍ତି - ଆତ୍ମା ଅକାଳମୂର୍ତ୍ତ, ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ତା'ର କୌଣସି ରୂପ ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ଏକଥାକୁ ଜାଣିଗଲେଣି, ଏହା ବିଲ୍କୁଲ୍ ସହଜ କଥା । ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଏକମାତ୍ର ନିରାକାର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମା ଭାଇ ଭାଇ, ଏକ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ବାବାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଆମେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛୁ ଯେ, ଏଭଳି କୌଣସି ସନ୍ତାନ ନାହିଁ ଯିଏ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ରଚନାକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ପିତାଙ୍କ ପାଖରେ କେତେ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି, ସେସବୁ ତାକୁ ଜଣାଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମେଳା । ଯାହାକୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ମେଳା କୁହାଯାଏ । ବାବା ତ' ସର୍ବଦା କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ଆମର ବହୁତ କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପରେ ଆମେ ଜାଣୁଛେ ଯେ ଆମକୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଦୁନିଆରେ ଯେତେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ, ଗୁରୁ ଆଦି ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ କିଛି ଜଣା ନ ଥାଏ । ଗୁରୁଙ୍କର କେତେ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି, ଏହା କେବଳ ଅଳ୍ପ କେହି ଶିଷ୍ୟ ଜାଣିଥିବେ । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି - ସିଏ ଶିବବାବା, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ଥିବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍□ର୍ଗରେ ରାଜଧାନୀ ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି । ଏହି କଥା ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ କେତେ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି, ତାହା ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜିଇଁ ଥାଉ ଥାଉ ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କର ହୋଇଛ । ତାଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ମିଳୁଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ । ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଦ୍ର କୁଳରେ ଥିଲେ, ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳକୁ ଆସିଯାଇଛୁ । ବାବା ଆମକୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସିଏ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ତ'ଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା କୁହାଯାଏ । ସିଏ ତ' ସବୁ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପିତା । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ହେଲେ ଆଦିପିତା । ଏବେ ଆମେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ । ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି - ସିଏ ସବୁଠାରେ ବିରାଜମାନ, ସର୍ବଜ୍ଞ । ସିଏ କିପରି ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଏବେ ଜାଣୁଛ । ସିଏ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ନାମ ରୂପରୁ ନିଆରା କହିବା ଭୁଲ୍ । ତାଙ୍କର ନାମ, ରୂପ ମଧ୍ୟ ତୁମର ମନେଅଛି । ଶିବରାତ୍ରୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ନା । ଜୟନ୍ତୀ ତ' ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପାଳନ କରାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ରାତ୍ରି କୁହାଯିବ । ରାତି କାହାକୁ କୁହାଯାଏ - ଏ କଥା ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ରାତିରେ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ଖେଳି ଯାଇଥାଏ । ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ଅଟେ ନା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକଟ ହେଲେ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ, କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ କିଛି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟ କିଏ, କେବେ ପ୍ରକଟ ହେଲେ, କିଛି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ସାଗର ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ବେହଦର ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ, ଗୁରୁ, ଗୋସେଇଁମାନେ ନିଜକୁ ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଧିକାରୀ

ଭାବୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହେଲେ ଭକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ । ସେମାନେ ବହୁତ ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ର ପଢ଼ି ବିଦ୍□ାନ ହେଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ବାବା ବସି ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମେଳା କୁହାଯାଏ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବାବା ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ମିଳନକୁ ହିଁ ମେଳା କୁହାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଘରକୁ ଫେରିବା ସେତେବେଳେ ତାହା ମଧ୍ୟ ମେଳା ହେବ । ଏଠାରେ ବାବା ବସି ନିଜେ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ସିଏ ପିତା ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଗୋଟିଏ ପଏଣ୍ଟକୁ ହିଁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କର, ଭୁଲିଯାଅନାହିଁ । ବାବା ତ' ନିରାକାର, ତାଙ୍କର ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଧାର ସୂତ୍ରରେ ନେବାକୁ ପଡୁଛି । ସିଏ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ପ୍ରକୃତିର ଆଧାର ନେଉଛି । ନଚେତ୍ କହିବି କିପରି? ଶରୀର ବିନା ତ' କହିହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ୟାଙ୍କର ନାମ ରଖୁଛନ୍ତି । ଆମେ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛୁ ତେଣୁ ନାମ ମଧ୍ୟ ବଦଳିବା ଦରକାର । ବାବା ତ' ତୁମମାନଙ୍କର ଅଲୌକିକ ନାମ ରଖିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଦେଖ କେତେକ ନାହାନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମାଳା ତିଆରି ହେଉନାହିଁ । ଭକ୍ତମାଳା ଏବଂ ରୁଦ୍ରମାଳାର ଗାୟନ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କର ମାଳା ତିଆରି ହେଉନାହିଁ । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ମାଳାର ତ' ଗାୟନ ହୋଇ ଆସୁଛି । ତେବେ ମାଳାର ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଦାନା କିଏ? କହିବେ ଯୁଗଳ ଦାନା, ତେଣୁ ସୁକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ମଧ୍ୟ ଯୁଗଳ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ୪ ଭୁଜାଧାରୀ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ତେବେ ଏଥିରେ ଦୁଇ ଭୁଜା ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ଆଉ ଦୁଇ ଭୁଜା ନାରାୟଣଙ୍କର ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଧୋବୀ ଅଟେ । ମୁଁ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରୁଛି ପୁଣି ତୁମେମାନେ ବିକାରର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ନିଜର ଶୃଙ୍ଗାର ହିଁ ହରାଇ ଦେଉଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ତେବେ ସିଏ ଏଠାକୁ ଆସି ଶିଖାଉଥିବେ ନା । ସମସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ - ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ଯେତେବେଳେ ପୋଷାକ ମଇଳା ହୋଇଯାଏ ତାକୁ ଧୋଇ ସଫା କରାଯାଏ ନା । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛ - ହେ ପତିତ ପାବନ ବାବା, ଆସି ଆମକୁ ପାବନ କର । ଯଦି ଆତ୍ମା ପାବନ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପାବନ ମିଳିବ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି - ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବା । ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ କିପରି ଦେବି, ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ତ' କେହି କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ, ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଛ । ବାବା କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି? ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ । ଇଏ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଅକାଳ ତଖତ । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅକାଳମୂର୍ତ୍ତ ଅଟ । ଏହି ଭ୍ରୁକୁଟୀ ହେଉଛି ତୁମର ସିଂହାସନ, ଯେଉଁଥିରେ ତୁମେମାନେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଛ । ଶିଖ୍ ଧର୍ମର ଅକାଳ ତଖତ ଜଡ ଅଟେ ନା । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ମୁଁ ହେଉଛି ଅକାଳ ମୂର୍ତ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାକାର, ଯାହାର ସାକାର ରୂପ ନାହିଁ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ, ମୋର କେବେ ବିନାଶ ହୁଏ ନାହିଁ । ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ଧାରଣ କରୁଛି । ମୋର ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ମୋର ଏହିଭଳି ପାର୍ଟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏକ-ଏକ-ଏକ (ସଂ□ତ ବା ସାଲରୁ) ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଆମ ଘର ପରମଧାମରୁ ଆସିଥାଉ । ଏହା ହେଉଛି ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଚକ୍ର । ଦୁନିଆରେ ତ' ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ବିଚାର ମନରେ ଆସୁ ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ଏଭଳି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ, ମୁଁ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ କାହାକୁ କିପରି ଦେବି? ପିଲାମାନେ ଏଭଳି ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଶୁଣି ବାବାଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ଆରେ, ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛ, ତେବେ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ହେଲେ ଆତ୍ମା, ସିଏ ହେଲେ ଆମର ବାବା । ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସିଏ ସଦ୍‌ଗତି କେତେବେଳେ କରୁଛନ୍ତି ସେ ସବୁ ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣାପଡିଗଲାଣି । ବାବା କଳ୍ପ କଳ୍ପ, କଳ୍ପର ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି - କଳିଯୁଗ ଆହୁରି ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷ ବାକି ଅଛି, ଆଉ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି - ଭଗବାନ ନାମ ରୂପରୁ ନିଆରା । କିନ୍ତୁ ନାମ ରୂପରୁ ନିଆରା କୌଣସି ଜିନିଷ ହିଁ ନାହିଁ । ପଥର ଗୋଡିର ମଧ୍ୟ ନାମ ଅଛି ନା । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ, ତୁମେମାନେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଛ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି - ମୋର କେତେ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ହଦ ଏବଂ ବେହଦଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି ଉର୍ଦ୍ଧ୍□କୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଆସିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ' ବହୁତ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଆତ୍ମା ରହିବେ । ଏହା କେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପରେ ଜଣାପଡୁଛି ସେଥିପାଇଁ ଚିତ୍ର ଦ୍□ାରା ବୁଝାଯାଇଥାଏ । ଜ୍ଞାନ ତ' ବହୁତ ସହଜ । ବାକି ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ହିଁ ସମୟ ଲାଗୁଛି । ଏଭଳି ବାବାଙ୍କୁ ତ' କେବେ ଭୁଲିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - କେବଳ ମୋତେ ମନେପକାଅ, ତେବେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଏଠାକୁ ଆସୁଛି । ତୁମେ ଅକାଳମୂର୍ତ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ସବୁ ନିଜ ନିଜ ସିଂହାସନରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଛ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ଧାର ସୂତ୍ରରେ ନେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥରେ ବାବା ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ନାମ ରୂପ କିଛି ନାହିଁ । ତେବେ ଏପରି ତ' ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ସିଏ କେହି ଜଣେ ହୋଇଥିବେ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ କିଛି ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ହେ ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ, ୮୪ ଲକ୍ଷ ଯୋନି ତ' କିଛି ହୋଇ ନ ଥାଏ, ଏହା ୮୪ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ହେବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ, ସମସ୍ତେ ଯାଇ ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇଯିବେ ବା ମୋକ୍ଷପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ଏହା ତ' ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା । ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ କମ ବେଶୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଅନାଦି ଅବିନାଶୀ ଡ୍ରାମାରୁ ହିଁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଡ୍ରାମା ବା ନାଟକ

ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ତାହା ହେଉଛି ବିନାଶୀ ନାଟକ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଏହି ଅବିନାଶୀ ନାଟକ ମଞ୍ଚରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛ । ଆମେ କିପରି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି । ଏବେ ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ଆଗରୁ ତ' କାହାକୁ ବି ଜଣା ନ ଥିଲା । ଋଷି-ମୁନିମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ - ଆମେ କିଛି ଜାଣିନାହୁଁ । ବାବା ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଆସି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ପୁଣି ଥରେ କରୁଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ତ' କଳିଯୁଗକୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ କୌଣସି କଥା ମନେ ହିଁ ପଡିବ ନାହିଁ । ମହାପ୍ରଳୟ ମଧ୍ୟ କେବେ ହୁଏ ନାହିଁ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାଜତ୍□ କରିବ । ଏଥିରେ ତ' ସଂଶୟର କିଛି କଥା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ବାବା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଦ୍□ିତୀୟରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହେଉଛନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗର ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ରାଜକୁମାର । ସିଏ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ହିଁ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପାବନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ପତିତ ପାବନ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ପାଣିର ନଦୀ ତ' କାହାକୁ ପାବନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ନଦୀ ସବୁ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ରହିବ । ସେଠାରେ ପାଣି ବହୁତ ବିଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ଆଦି କିଛି ନଥାଏ । ଏଠାରେ ଦେଖ କେତେ ଅଳିଆ ପଡୁଛି । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଏସବୁ ଦେଖିଛନ୍ତି, ସେ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ତ' ନଥିଲା । ଏବେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି ଯେ ପାଣି କିପରି କାହାକୁ ପବିତ୍ର କରିପାରିବ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ, କେବେ ହେଲେ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡନାହିଁ ଯେ ବାବାଙ୍କୁ କିପରି ମନେପକାଇବି । ଆରେ, ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇ ପାରୁନାହଁ! ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି କୋଳ ଜନ୍ମିତ ସନ୍ତାନ, ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ । ତୁମ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, ତାଙ୍କୁ କ'ଣ କେବେ ଭୁଲିପାରିବ? ବେହଦ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଲୌକିକ ସନ୍ତାନମାନେ କ'ଣ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କେବେ ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି କି! କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ମାୟା ବିରୋଧ କରୁଛି । ମାୟାର ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲୁଛି, ସାରା ଦୁନିଆ ହିଁ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ଅଟେ । ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଏଠାରେ ନିଜର କର୍ମ କରୁଛି । ବାବା ତୁମକୁ କର୍ମ-ଅକର୍ମ-ବିକର୍ମର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ କର୍ମ ବିକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାବଣ ହିଁ ନାହିଁ ତେଣୁ କର୍ମ ଅକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି, ସେଠାରେ ବିକର୍ମ ହିଁ ନାହିଁ । ଏହା ତ' ବହୁତ ସହଜ କଥା । ଏଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ କର୍ମ ବିକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ବିକର୍ମର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏମିତି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ, ରାବଣ ଅନାଦି ଅଟେ । ନା, ଅଧାକଳ୍ପ ହେଉଛି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ରାମରାଜ୍ୟ । ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦେବତା ଥିଲ ସେତେବେଳେ ତୁମର କର୍ମ ଅକର୍ମ ହେଉଥିଲା । ଏବେ ବାବା ଆସି ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ ତେଣୁ ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିବା ଉଚିତ୍ । ବାସ୍, ଆଉ କୌଣସି କର୍ମ ଧନ୍ଦାର ବିଚାର ମନରେ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ମଧ୍ୟ କର୍ମଧନ୍ଦା କରିଲାବାଲା ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କମଳ ପୁଷ୍ପ ସମାନ ପବିତ୍ର ରୁହ । ତୁମେମାନେ ଏହିଭଳି କମଳପୁଷ୍ପ ସମାନ ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ତା'ର ପ୍ରତୀକ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ତାହା ତୁମକୁ ଶୋଭା ପାଇବ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଶୋଭା ପାଉଛି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦୁଇ ରୂପ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହେଉଛି ଅହିଂସା ପରମୋ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ । ସେଠାରେ କାମ ରୂପକ କୌଣସି ବିକାର ନ ଥାଏ, ନା କେବେ ଲଢ଼େଇ ଝଗଡା ହୋଇଥାଏ । ତୁମେମାନେ ଡବଲ୍ ଅହିଂସକ ହେଉଛ, ସତ୍ୟଯୁଗର ମାଲିକ ହେଉଛ । ତା'ର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ସ୍□ର୍ଣ୍ଣିମଯୁଗ, ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ । ସେଠାରେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ କଞ୍ଚନ (ପବିତ୍ର) ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତେବେ ଏଭଳି ପବିତ୍ର କାୟା କିଏ କରୁଛନ୍ତି? ବାବା । ଏବେ ଏହା ଲୌହଯୁଗ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ କହୁଛ - ସତ୍ୟଯୁଗ ଅତୀତ ହୋଇଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ କାଲି ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିଲା ନା । ତୁମେମାନେ ସେଠାରେ ରାଜତ୍□ କରୁଥିଲ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନବାନ୍ ହେଉଛ । ସମସ୍ତେ ତ' ଏକାଭଳି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା-

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅକାଳ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ଅଟେ, ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ, ହଦ ଏବଂ ବେହଦଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□କୁ ଯିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ହଦ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶୀ କଥାରେ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଛନ୍ଦି ଦିଅ ନାହିଁ ।

(୨) ବେହଦ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, ଏହି ନିଶାରେ ରହିବାକୁ ହେବ । କର୍ମ-ଅକର୍ମ-ବିକର୍ମର ଗତିକୁ ଜାଣି ବିକର୍ମଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ପାଠପଢା ସମୟରେ କର୍ମଧନ୍ଦାଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିକୁ ମୁକ୍ତ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଶ୍ରୀମତ ରୂପୀ ଲଗାମକୁ ଟାଇଟ୍ କରି ମନକୁ ବଶୀଭୂତ କରି ରଖୁଥିବା ବାଳକ ତଥା ମାଲିକ ଭବ ।

ଦୁନିଆର ଲୋକେ କୁହନ୍ତି ମନ ଏକ ଘୋଡା ସଦୃଶ ଅଟେ ଯିଏକି ବହୁତ କ୍ଷୀପ୍ର ଗତିରେ ଦୌଡୁଥାଏ, କିନ୍ତୁ

ତୁମମାନଙ୍କର ମନ ଏଣେ ତେଣେ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ତୁମ ପାଖରେ ଶ୍ରୀମତ ରୂପୀ ମଜବୁତ ଲଗାମ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ତୁମର ମନ-ବୁଦ୍ଧି ରାସ୍ତା କଡର ଦୃଶ୍ୟଗୁଡିକୁ ଦେଖିବାର ଲାଗି ପଡନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀମତ ରୂପୀ ଲଗାମ ଢିଲା ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ମନ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଯାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି କଥା ଆସୁଛି, ମନ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀମତ ରୂପୀ ଲଗାମକୁ ଟାଇଟ୍ କରିଦିଅ ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଯିବ । ମୁଁ ବାଳକ ତଥା ମାଲିକ ଅଟେ - ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ମନକୁ ନିଜର ଅଧୀନରେ ରଖ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସର୍ବଦା ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ରହୁ ଯେ ଯାହା ସବୁ ହେଉଛି ତାହା ଭଲ ହେଉଛି ଏବଂ ଯାହା ହେବାକୁ ଯାଉଛି ତାହା ଆହୁରି ଅଧିକ ଭଲ ତାହା ହେଲେ ଅଚଳ-ଅଟଳ ରହିପାରିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***